

Hrvatsko kulturno prosvjetno društvo
"Matija Gubec", Tavankut

*XXIII saziv
rve kolonije naive
u tehnici slame*

Tavankut 11.-19. srpnja 2008. godine
www.matijagubec.org.yu

zkhv.org.rs

*S*udionici XXIII. Kolonije

1. Marija Dulić
2. Jozefina Skenderović
3. Marija Vojnić
4. Katarina Skenderović
5. Edita Petrekanić Bačić
6. Nedeljka Šarčević
7. Anica Horvacki
8. Eržika Gubičak
9. Eržika Virag
10. Rozalija Tot Kiš
11. Eva Aroksalaši
12. Kata Kujundžić
13. Ana Jaramazović
14. Marija Gabrić
15. Zorica Čakić
16. Nevenka Obradović
17. Mara Sarić
18. Lozika Homolja
19. Ana Tikvicki
20. Tilka Sarić
21. Biserka Horvacki
22. Kristina Kulundžić
23. Vesna Hampelić
24. Biljana Remeš
25. Branka Vujić
26. Dojna Antičić
27. Katarina Hajdu
28. Ana Vukov
29. Dijana Klinec

Podmladak:

1. Anita Kolar
2. Anja Prčić
3. Maja Jurić
4. Renata Remeš
5. Zorica Čamilović
6. Danijela Gabrić
7. Sanja Adamko
8. Sanja Jakovčević

Tavankut 11.-19. srpnja 2008. godine

www.matijagubec.org.yu

Otvoranje XXIII saziva prve kolonije naive u tehnici slame

Evo, već se dvadeset i treći put sastaju štovatelji i ljubitelji ove, nove vrste umjetničkog izraza, naive u tehnici slame; umjetničkog izraza, koji je ponikao upravo ovdje u Tavankutu usred nepreglednih polja prostrane bačke ravnice.

Tradicija, nastala ustrajnošću vrijednih ruku naših slamarki, obvezuje nas da se malo osvrnemo unazad i prisjetimo se makar i letimično prijednoga puta. Sve je počelo izlaganjem prvih slika u tehnici slame na I. izložbi slikara amatera ovdje u Tavankutu, još davne 1962. godine. Same početke „slamarskog pokreta“ najilustrativnije je ovjekovječio renomirani redatelj Ivo Škrabalo, „naše gore list“, u svom dokumentarnom filmu „Slamarke divojke“ još 1970. godine i njime stavio pred oči javnosti ovo vrijedno stvaralaštvo. Tridesetak godina kasnije, nakon mnogo kulturnih, društvenih i političkih zbivanja, vrijedni redatelj Rajko Ljubič, koji vjerno ovjekovječuje sve manifestacije, napravio je dokumentarni film „Tri divojke, tri slamarke“ u kojem na izuzetno lijep umjetnički način dokumentira dalju genezu „slamarskog pokreta“. O slamarstvu i slamarkama pisali su mnogi renomirani ljudi, od svjetovnjaka do duhovnika, od novinara do književnika, od stručnjaka do znanstvenika...

Zašto je ovaj novi, tako neobičan umjetnički izražaj, za svoju kolijevku odabrao baš Tavankut? Odgovor je veoma jednostavan. Tavankut sa svojim crkvenim tornjem kao svjetionikom stoji poput „sigurnog putokaza“ u nepreglednim valovima „zlatnoga žitnoga mora“. Žita, koje nam daje brašno, kruh. Njime ovdje primamo blagoslov od Gospodina, kojemu svake godine vjerni puk sa sjevera Bačke daje zahvalu za rod, za kruh, za život, kroz prelijepe običaje Dužijance. Nakon vršidbe i ubiranja roda, žita, u poljima ostaje samo bezvrijedna slama, slama koja nije za drugo već da se njome u „košari stere“ ili da se spali. Svećenik – pjesnik Aleksa Kokić kaže: „Naša je duša široka, ko' beskrajna bačka nizina...“, i tako u toj bezvrijednoj slami, jednostavnošću ali i bogatstvom pobožne duše naše su slamarke u taj bezvrijedni materijal unijele ponešto od bogatstva i ljepote svoje duše, pa je tako od pletenja vijenaca za ukrašavanje crkve i fijakera, od pletenja perlica i kruna, spontano nastalo pletenje i hrabrijih pothvata, crkava, bazilika... da bi iz tri dimenzije, izražaj u tehnici slame polagano prelazio u samo dvije dimenzije, u slike.

Danas, toliko godina nakon skromnih početaka, fenomen ovog novog i originalnog umjetničkog izražaja, nezaobilazna je činjenica, kojom se bave analitičari i kritičari umjetnosti, etnolozi, filozofi, teolozi... Umjetnine slamarki ukrašavaju mnoge značajne institucije od Tavankuta preko Subotice, Osijeka, Zagreba do Vatikana mnoge značajne svjetske metropole. Svojom jednostavnom nenametljivošću, ali i strpljivom ustrajnošću, slamarke su izborile ne samo mjesto u svim značajnim institucijama kulture i umjetnosti, nego, što se čini mnogo značajnijim, i u našim srcima.

Ono što još plijeni, ovdje u Tavankutu, jest činjenica, da naše narodne običaje i stvorenu kulturnu baštinu čuvaju ne samo stari, što je najčešće slučaj u mnogim zajednicama, već, kao što i ova manifestacija svjedoči - mnoštvo mladeži i djece. U djeci i mladeži je naša budućnost, kao i u cijelom Hrvatskom kulturno-prosvjetnom društvu „Matija Gubec“ tako posebno i u Likovnoj sekciji ovog vrijednog čuvara i tvorca narodnog blaga, kako se to jasno vidi ima svih uzrasta, od najmlađih do najstarijih, od malih ručica, do starih, iznemoglih i od posla „ispucanih“ ruku. Neka ovo jedinstvo djetinjstva, mladosti, zrele dobi i starosti, bude polog sigurne i lijepe budućnosti, ne samo HKPD „Matije Gupca“, već i svih žitelja Tavankuta pa i svih iskrenih prijatelja i štovalaca ove ljepote koja se stvara ovdje u Tavankutu.

Tavankut, 11. srpnja 2008. godine

Prof. dr. sc. Josip Ivanović

XXIII. Kolonija naŕve u tehnicu slame Tavankut

Djela nastala na XXIII sazivu

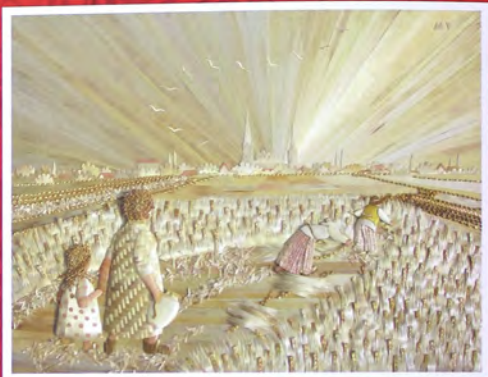

Jozefa Skenderović - Pročitaću Vam pripovitku...

*Slika na naslovnoj strani:
Marija Dulić - Tavankut u ozračju rascvatanog cuncokreta*

XXIII. saziv kolonije naive u tehnici slame - Tavankut

zkvh.org.rs

Marija Vojnić - U njivama

Katarina Skenderović - Salašarska idila

Eržebet Gubičak - Prijatelji

Nedeljka Šarčević - Na bunaru

Eržebet Virag - Margarete

Anica Horvacki - Križ kraj salaša

Rozalija Tot Kiš - Krajolik sa suncokretima

Kata Kujundžić - Ko ko ko ko da

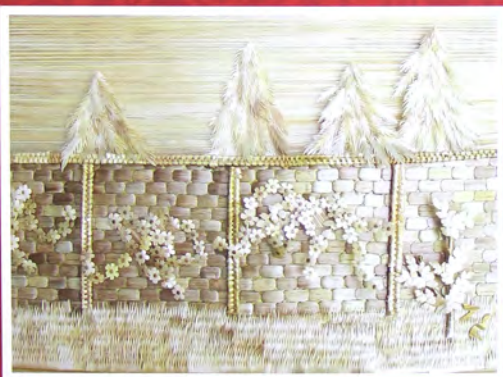
Eva Aroksalaši - Povratak kući

Edita Petrekanić Bačić - Kompozicija

Ana Jaramazović - Risarski ručak

Zorica Ćakić - Susjedov zid

Lozika Homolja - Stražari

Nevenka Obradović - Oranica

Ana Vukov - Kasna jesen

Ana Tikvicki - Salaš

Biserka Horvacki - Salaš

Marija Sarić - Salašarski budilnik

Marija Gabrić - Kapelica kraj salaša

Tilka Sarić - Stari salaš

Kristina Kulundžić - Salaši u žitnicama

Vesna Hampelić - Kraj salaša

Dojna Antoniћ - Ruže

Biljana Remeš - Salaš

Dijana Klinec - Salaš

Branka Vujić - Korpa

Katarina Hajdu - Salaš

Zorica Ćemilović - Cveće

Danijela Gabrić - Salaš

Sanja Adamko - Jelen

Sanja Jakovčević - Brod

Anita Kolar - Put

Maja Jurić - Vaza

Renata Remeš - Vaza sa žitom

Anja Prčić - Gitara

Organizacijski odbor:

Ladislav Suknović
Ljubica Vuković Dulić
Branko Horvat
Jozefina Skenderović
Marija Vojnić
Antun Lučić
Kata Suknović
Ivica Dulić
Sanda Benčik
Stana Bilinović

Pokrovitelji:

Pokrajinski sekretarijat za upravu, propise i
nacionalne manjine
Pokrajinski sekretarijat za obrazovanje i kulturu
Ministarstvo kulture Republike Srbija
Hrvatska banka za obnovu i razvitak
Generalni konzulat Republike Hrvatske
Skupština općine Subotica
OŠ „Matija Gubec“ Tavankut
Mjesna zajednica Tavankut
Župa „Srce Isusovo“ Tavankut
JKP „Pogrebno“ Subotica

Umjetnički savjet:

Ljubica Vuković-Dulić
Marija Vojnić

Organizator:

HKPD „Matija Gubec“
Tavankut 24214
Marka Oreškovića br. 10
Tel: +381 24 767-048 i +381 24 522-861
e-mail: matijagubec@tippnet.co.yu
www.matijagubec.org.yu

zkh.org.rs

Tavankut 11.-19. srpnja 2008. godine
www.matijagubec.org.yu

